

Előfizetési díj:
Pesti vagy Pécsett hához küldve:
egyre évre 5 ft., félre 2 ft. 50 kr.
szeged évre 1 ft. 25 kr.
Egyes szám 10 kr.
Megjelenik minden szombaton.
Egyes számok kaphatók Weidinger N.
könyvker. (Szőkegyéni-ter.)

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára:
Egy öt hasabos petit sor egyszeri
megjelenésért 6 kr., 3-szori 5 kr.,
10-szerért 4 kr. útleendő. — Minden
hirdetés után 30 kr. bétlygédjű útleendő.
A nyilatkozó 1 petit sora 10 kr.
A hirdetési díj előre útleendő.

SZERKESZTŐI IRODA:
Ó-pósta-utca 16-ik szám.
Kéziratot vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városház épületben, Lill János úr a budai külvárosban,
Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden póstahivatalnál.

KIADÓ HIVATAL:
János-utca 8-ik szám.

Az antiszemita.

II.
Ha tehát eljönnek a választó kerületekbe az antiszemita apostolok s azzal akarják megnyerni a választó polgárok szavazatát, „hogy ők a zsidókat nem szeretik”, fogadják azzal ezen urakat a polgártársak, hogy az antiszemita magában még nem levén elég az üdvösségre, legyenek szívesek az urak mindenekelőtt megmondani: függetlenségi pártiak-e vagy csak afféle „ellenzékiek” t. i. közönségesek, kik fenntartanak közös hadsereget, delegációt, quotát, Boszniát stb., csak Tisza helyett szeretnek Apponyit, tehát csak személyesért óhajtanának a kormányban, meghagyván a fenálló rendszer összes következeit.
Ezt kell legelőször is kérdezni, mert az antiszemitaik közösen dolgoznak, közös pártot képeznek, legyenek bár közönségesek vagy szélsőbaloldaliak, legfőbb előlük a zsidókérdés s kések volnának a függetlenségi kerületet és közönséges kére juttatni, csak antiszemita legyen a választott. Ha pedig ezután azt mondják azok az urak: mi függetlenségi antiszemita vagyunk, akkor felelők nekik azt, hogy szívesen látjuk őket mint függetlenségi párti hazafiakat, de az, hogy antiszemita-e vagy sem, a dolgra nem tartozik s ettől eltekintve azt fogják bizalmunkkal megajándékozni a ki különben és általában arra leginkább érdemes. Az országgyűlésre ugyanis nem azért küldenek képviselőt, hogy ott az illető torkaszakadtáig szidja és piszkolja a zsidókat, a mivel a zsidóbaion segítve egyáltalában nincs, hanem, hogy bölcs törvények és intézkedések létrejöttét moodsítsa elő, hogy az ország függetlenségét kivívni törekedjék s erre oly embert kell állítani, kinek a többi közül mind jellemében, mind lelki tehetségében bizoni leginkább lehet; erre nézve pedig nem az a határoz, hogy ki tudja jobban szidni a zsidót. Azt kell nekik mondani, hogy hiszen azzal, hogy nem szeretik a zsidót, a tisztelt urak nem mondtak semmi újat; mert hát ugyan ki szereti őket? Vannak a zsidók közti is jóra való emberek, kikre polgártársainkunk semmi alapos panasznak nem lehet, de egészen véve bizony nem valami szeretetreméltó emberek. Hiszen ha birtokában volnának az antiszemitaik valami csudaszerekek, vagy rá tudnának mutatni arra az eszközköze, melyekkel különösen lehet hatni a zsidóba elháritására, az övek volna az antiszemita és nemantiszemita jelöltek közt az elsőbbség, de miután semmi efélevé előállani nem tudnak és miután azokat a nagyobb szabású intézkedéseket, melyektől a zsidóba elháritása várható, az egyszerűen és nem antiszemita függetlenségi hazafiak csakugy akarják és képesek is előmozdítani; nincs rá semmi ok miért melőztetésnek az antiszemitaik kedvéért.

A választókerület nincs hozzájárva annak a gallérjához a kit egyszer képi selőjére megválasztott. Ha valahol nem épen szerencsés volt egy kerület képviselője megválasztásában s ezt következő alkalommal egy más alkalmasabb, érdemesebb férfi megválasztásával helyreigazítja, ezt senki rossz néven nem veheti, csak ne legyen ily esetben kokczára téve az, hogy a kerület a párt részére elveszzen. Könnyedén dobálózni az emberekkel, minden igaz ok nélkül elfordulni valakitől — hát az bizony nem épen igazságos, vagy méltányos eljárás, amde a népnek is megvannak a maga szeszélyei, ezeket követni kell, sőt még hátatlan is lenne, mert ez minden időben kiváltásai közé tartozott szabad országokban a felséges népnek. De csak azért mellőzni az eddigi képviselőt, vagy más arra érdemes férfit, mert jó egy más, a ki azt mondja, hogy ő antiszemita, hogy ő a zsidót igy meg amugy gyűlöli, ez már aztán — tisztelet becsület — egyenesen kiskorúságra vall. Kellemsen hangzanak a választó polgárok fülében azok a szemszédett kifejezések, melyekkel a zsidókat illetik az antiszemita urak. De hát ez elég legyen arra, hogy az a ki a népet efélekkel mulattatja, már képviselőnek teremtett embernek tartassék? Ellenkezőleg egyenesen megbántásnak kellene, hogy tekintse a közönség azt, hogy ily eszközökkel vélik megvásárolhatónak az ő jó indulatát.
És tekintetbe kellene venni azt is, hogy általában helytelen eljárásnak tartatik, ha ugyanazon pártbeli ember akar elvinni valakitől egy kerületet s maga tesz a végett lépéseket, hogy egy elvtársától elidegenítse s maga részére hódítsa a választókat. Ha valaki a függetlenségi és 48-as párt hívének vallja magát: akkor neki azon ügy alatt, hogy antiszemita, nem szabad arra törekedni, hogy egy más függetlenségi embert helyéből kiszorítson; ha ezt teszi egyenesen méltó kétség támadhat ellene, hogy ő maga igaz függetlenségi párti ember-e? Igaz pártembernek saját pártjávaliban háborút viselni nem szabad; fordítsa erejét tehetségét arra, hogy küzdjön meg a közös ellenféllel, más pártbeli emberekkel, ügyekezze új tét meghódítani és nem visszavonást támasztani ott hol a párt már elfoglalta a tétet. Az ily küzdelem a pártnak igen nagy kárt okoz, csúfítja teszi más pártbeliek előtt, a kik újjal mutatnak rá, kárörömmel hallják és nézik miként kisebbítik egymást a küzdő felek, mert e nélkül az ily dolog nem megy: de még az is lehet következtése, hogy egy harmadiknak, egy más pártbelinek, kezére jut a kerület. Ha igazán függetlenségi ember az, a ki magát függetlenségi antiszemita mondja, akkor nem csinálhat ily bajt saját pártjának, mert hát mégis csak nagyobb dolog, nagyobb érdek az, hogy a párton

csorba ne essék; mint az, hogy azoknak száma szaporodjék, kik abban az ugynevezett zsidókérdésben egy bizonyos állást foglalnak el. Hát hiszen igen sok kérdés van mely ennél fontosabb; fontosabb azért különösen, mert lehet megoldani igy és amugy is, míg azt a zsidó kérdést semmi különös eszközzel megoldani nem lehet; pártállást azonban nem egyes kiszakasztott kérdések szerint szokás foglalni, hanem csak oly általános nagy kérdések szerint mint a milyen az, hogy legyünk-e független magyar nemzet, vagy legyen a mi hazánk továbbra is osztrák-magyar tartomány?
Ajánljuk ezeket becses figyelmébe azon elvtársainknak, kiket az antiszemita a függetlenségi és 48-as pártól elvonnai s abba az új antiszemita pártba bekebelezni szeretnének. Gondolják meg jól, hogy ezen az uton elszakadnak azóktól, kikkel eddig együtt küzdöttek az ország függetlenségének visszaszerzésére s olyanokkal szövötteknek, kik előtt ez csak másodrangú feladat. Egy táborba kerülnek ugynevezett habarékparti és párton kívüli emberekkel, kik magukat ellenzékinek vallják, de csak oly közönségesek, mint maga a kormánypárt; mert az antiszemitaik, mondják bár magukat egyszersmind függetlenségieknek is, egy pártot alkotnak amazokkal, a többi nem függetlenségi antiszemitaikkal annyira, hogy közös országos végrehajtó bizottságot is alkottak. Akarunk-e ily társaságra ve gyülni a régi balpárt emberei? megengedik-e hogy tetszősen hangzó jelszavak segítségével szilárdulni állásukból kiforgatassanak?
Mocsáry Lajos.

Mozgósítási előkészületek.

A hadügyi kormány — több oldalról jelentett hírt szerint — a pórtartalékosokat be fogja hívni, hogy kiképeztesseken. Ugyszintén be kell rukkolni febr. 20-kára az utjonezjutalékon felül még megmaradt s eddig ki nem képzett utjonezoknak, holott eddig csak ápril 1-én szoktak bevonulni.
A hadköteles pékeknek a legsürgősebben kell bevonulni.
A honvédelmi miniszter elhatározta, hogy a hírlapok után fogja a népelke lesre kötelesek közül azokat, akik tisztira aspirálnak, jelentkezésre főszoizítani.
A tisztviselő és a mozgósítás ügyében a belügyminiszter — mint értesülünk — a következő két körrendeletet intézte az ország valamennyi törvényhatóságához:
„A véderőből szóló 1868-iki évi XL. t. ez. értelmében a hadsereg és honvédség kötelekében álló azon törvényhatósági és közösi tisztviselők, kiknek állomásaikon való meghagyása a közszolgálat érdekében elkerülhetlenül szükségesnek mutatkozik, háboru esetében a belügyminiszter ur

ajánlatára a király engedélyével alkalmazásukban meghagyhatók. Hogy tehát az ezen szempont alá eső közigazgatási tisztviselőkre, ugymint alispán, főjegyző, főszolgabíró, rendezett tanácsú városi polgármester és rendőrkapitányra nézve, mozgósítás esetére az állomásaikon való megmaradhatóság iránt a legfelsőbb engedélyt az 1887-ik évre vonatkozólag idejében kieszaközölhessem, felhívom a vármegye közönségét, hogy a hadsereg és honvédség létszámahoz tartozó, azon központi és járási, nemkülönben rendezett tanácsú városi tisztviselőkről, kiknek az általuk jelenleg elfoglalt állomásokon való meghagyása netáni mozgósítás esetén a közszolgálat érdekében multhatatlannul szakszükségnek mutatkozik, kellő pontossággal kimutatást készítsessen az előirt minta szerint külön a hadsereghez és külön a honvédséghez tartozó egyénekre nézve. Midőn a vármegye közönségét a kimutatások minden egyes rovatának, főleg pedig a 4-iknek, melynél kiváló gond s figyelem fordítandó arra, hogy a tartalékban kiszolgált és a mult év utolsó napján a honvédséghez áthelyezett egyéneknek a 1887-iki január elsejétől érvényes honvédszolgálati viszony szabatosan megjelöltesék a legnagyobb pontossággal leendő kitöltésére utasítom, egyszersmind szoros mihezartás végett megjegyzem, hogy az, ezen utasítás szerint szerkesztendő kimutatások január hó végéig minden sürgős bevarása nélkül hozzám annál bizonyosabban filterjeszteni kötelességének tarisza, mert a később, így hiányosan beérkező kimutatások figyelembe vételni nem fognak.”
A másik körrendelet igy szól:
Főlhívom a vármegye közönségét, hogy a hadsereg és honvédség létszámahoz tartozó azon szolgabírók és önálló hatáskörrel bíró községi és körjegyzők névjegyzékét, kiknek az 1887-ik év folyamán netán elrendelendő mozgósítás esetében, a mozgósítás 15-ik napjáig polgári alkalmazásukban való meghagyása közszolgálati tekintetből szakszükségnek mutatkozik, az idezárt miuta szerint összesített alakban, külön a hadsereghez és külön a honvédséghez tartozó egyénekre nézve egybeállítván: a kimutatásokat 1887. évi február hó 15-ik napjáig minden sürgős bevarása nélkül annál bizonyosabban terjesztse föl, mert az ezen záros határidő után elkésztett érkező jelentések figyelembe vételni nem fognak.

Jogakademiánkról.

A pécsi jogakademiának teljesen a magán, a belügyét képező dolgai kerülettek a napokban a nyilvánosság elé. Legkevésbé avatkoznak mi ep ezért belé, — kiváló tiszteletben szoktak tartani a magán dolgokat — de miután már eddig két hírlap irt róla, s mint biztos

forrásból tudjuk a velünk egy apon megjelenő is tesz említett, egy jogtanár adja ki majd bosszuját (ezikben) — kötelességünknek tartjuk mi is a sz eplőtlen igo az szaguk megfelelően szót emelni hogy az elplástoló leplet ez által lerántuk s így olvasóink legalább a valódi szennyet meglátva tiszta és józan ítéletet mondhasanak.

Egyik helybeli lap elhítteti iparkodik olvasóival azt a lehetetlenséget, hogy jogakademiánkon szennyességet képez az, hogy az egyik tanár hallgatóival, mint tisztességes, érett és művelt ifjakkal szemben, s őket teljesen megillett és minden finom embertől elvárható, tiszteletré méltó barátságos modort használ, érdeklődést és jóindulatot tanusit. Csakugyan föltűné is ez a pécsi akademián, mert a tanári kar egy része így viselkedik a hallgatósággal szemben, mely a középiskolákban szokásos, de nem felsőbb intézetnél.

Sőt tovább megy a czikk, megfélekedve arról a szép angol eredetű közmondásról, hogy „az én házam, az én váram” s behatol abba a szent s mindenki által tiszteletben tartandó helyre, melyet „lakosom”-nak neveznek. Valakinek hajlékát „koresmának” titulálni, olyas valami, melynek méltó jellemzésére nem találunk szavakat. Ha volt valami nyilvános ügy mely az igazságossággal ellentétben állt mi voltunk az elsők, kik szavunkat föl emeltük, de csak addig míg a hírlap tisztesség megengedte. A házi szentélyt soha sem sértettük, oda soha be nem avatkoztunk.

Ha szennynek szóratik föl az, hogy egy jogtanár barátságossággal viseltetik hallgatósága iránt, hát akkor minek nevezük azt, milyen jelzővel lassuk el egyes jogtanárokat némely eslekedetét, a mit az alábbiakban mondunk el. Erősen hangsúlyozzuk ez alkalommal, midőn ezt közzétesztik, nem a magán személyes bosszu vezérel, hanem egyszerűen, az ügynek az igazság alapján való tisztázása.

Az egyik jogtanár példán Amerikában divatozó szokásnak hódol akkor, midőn tanári állása mellett még a pékmesterséget üzi. Nem egyszer láttuk midőn a jogtanárnak pék inasa kosárral a hatán vitte a személyt és kiflit az egyes elarusító botlokba, s ballagott utána a pék-jogtanár, hogy felvegye az érte járó pénzt, melyet az inasa nem mert bizoni. Nem egy helyre kopogtatott be a jelzett tanár, hogy pék-üzletéből kikértülő portékáját ajánlja, s a kereskedőt a megrendelésre rea vegye. Nos mit szólnak ehhez olvasók?

A jogtanárság és az ügyvédség összeríthetetlen, de a jogtanárság és a pék-ség összeegyeztethető? — De csak menjunk tovább!
Egy másik jogtanár beáll a borkerekedőnek s nem egyszer — szüret, borfejtés stb. alkalmából — az általa elő-

TÁROZA.

A vörös kereszt.

Egyike volt azon szép májusi estéknek, melyeknek blyös-bajos szépsége áthat mindent s mindenkit. A tavasz díszlő pompájában, a fenséges szép parkban a játszi zephir enyelegve repdesett a szebbnél-szebb rózsákon át hamiskásan esőkölvé le himporoktat, majd csapodort mődra rőp-pent tova enyelegve . . . a fölmile rázendített legszerelenebb dalára, egy mulatdattá fészken álló kis élete párját . . . Majd a töcsendes tükrén föl-föltűndeztek az apró pisztrángok amint jászva egymást üldözték. Élt minden az örömmel! Csak a holdvilág ezüst sugara telt el kíváncsisággal, hogy mi történik ama lngasban, melyből azelőtt csak vig öröm, dana, nevetés hallatszék, s most esendes zokogás jut el hozzá. Kíváncsiságában keresztüll bújva a folyandárokon meglepetve állott meg a halvány arcú Irmácska máskor rózsás ajkán, ki kezét-kezőben tartva fejét búsan hajtá völégénye Arthur vállaira. Hejh! bizony alig pár hete, hogy jegyet váltottak s már is ott van Arthur zsebében a mozgósítási parancs, mely ezredéhez azonnal leendő bevonulást rendel.
— Elhagyni mindent mit szeretünk, a kedves boldogságot, melyben élünk — ah! mi kínos és fájdalmas . . . csak egy tudat az, a mely megnyugtát: hazámért teszem ezt! — szölt Arthur, mialatt szemeiből a fájdalommal vegyült, lelkeatlús fénye sugárzott.
— Én megnyugodnám . . . Én ttre-

lemmel nézek sorsom elé, de, — de ama fájdalmas sejtélem, hogy többé talán látni sem foglak, epezzli szívemet, — válaszolt a könybe borult hölgy.
— De végre is válunk kell. Nézd Irmám ott fenn azt a két csillagot, mily közel egymáshoz . . . oh! mondd csak, fognak-e még azok találokzni? . . . mondd csak hű lész-e hozzám? . . .
— Esküszöm! itt sziveden, hogy soha másé nem leszek! . . .
S e pillanatban az egyik csillag fel-futott lész szipokát szőrvá maga után . . . felugrott az ifju is merengéséből s bucsutessőrsa után sietve távozott bizonytalan sorsja elé. Irma pedig még sokáig elmélázott, ábrándozva azon a futó csillagon . . .
II.
Kihalt a város . . . mély fájdalom váltotta föl az előbbi vig élénkséget. Nem volt senki, kinek gyermekét, atyját, rokonát, kedvesét avagy jó ismerősét nem lett volna oka fájlalnia, kik a nagy muszka elleni harcra indulának. Mig távol hős nemzetünkhez illő oroszlan bátossággal folyt a harc, addig az ithoniakra a bizonytalanság sulya nehezédt, melyből csak a naponkint érkező harci tudósítások rázták föl türelmetlenkedés és kíváncsisággal. Oh! hány női szív sóhajtott fel: csak ott küzdhetnének ők is kedveseik oldalán s foghatnák föl a gyilkos golyót, avagy lennének együtt hős halált.
E szomorú időben érkezett a városba X* grófné, ki azzal lepte meg a város hölgyeit, hogy egy estélyre magához kértette valamennyit. Estélyre most, midőn inkább requiemre kellene mennők. Valljon mit akarhat, a nemeskeblű főrangú hölgy? . . . A kíváncsiság alig hagyott

othon csak egyet is. Szeretethen csoportulának a kedveltség otthonába eleven rózsá füzért képezve a grófné körül. Egyszerre a nemesszívű grófné magára vonta az általános figyelmet s következőkép intézte szavait a jelenlévőköz:
— Kedveseim! tudjátok mily hatalmas léptet föl újabb időben az ember nemességéből kitaló azon nézet, hogy a nő nem báb s csekély szerepre van hivatva társadalmi életünkben — a mi teljesen méltányos is. Miért kívánhat a társadalmi harcban több helyet a férfi a nőnél, kiben épp ugy meg van a nemes, a magasatos iránti érzék, mint a férfiak bármelyikében? S ha erősebb alkatúnál fogva nehezebb munkára termett is a férfi, az alkotás gyöngédebb részét éppen a nő van hivatva kivinni, tökélyesíteni. Általános érzék ez már mivel államainkban s ugy találjuk, hogy nem egy még azelőtt elzárt tér nyitottat föl nemünk előtt, hogy tett erők a küzdőterre lépessen. De az egyesek akarata csak akkor nyerheti érvényesíthetőségét, ha felértéve az eddig uralkodó gögőt, lerontva a társadalmi kínai falakat, egymást megismerve, mint embert becsülve, méltviségtünk az ember megfelelő bánásmóddal érvényesítve a nemes közőra törekvő célra egyesülve működünk. E szép egyesülésnek legméltóbb kifejezője a most köztetek általam megismertendő u. n. „vörös-kereszt egylet”. Ezen egylet története 1864—1868 évi genfi egyezményekre vihető vissza; noha már 1759. évben megelézte azt a Francia-és Poroszország közt létrejött szerződés. Az eszme pedig szillemlett Durant genfi orvos agyában, annak „Souvenir de Solferino” czimű munkájában. Alapjában nem volt

egyéb, mint Europa 11 állama és az északamerikai Unio közt kötött oly irányú egyezmény, melynek célja vala a sebesült és beteg katonáknak a harczerén további sértelettségüket biztosítani, szóval a harc barbarságát szelidíteni akként, hogy az oly helyeket, melyek ez egylet lényével (fehér zászló közepén vörös-kereszt, a törököknel vörös félhold) vannak jelölve semlegessé, olyanra tenni, melyet lödözni nem szabad, s az ugyanily karkötésű katonák és sebesült szállító kocsik (les ambulance) bántatlanságot is biztosítani. Ezen alapból indult ki aztán az, hogy miután sebesülteink oly nagy arányu halálzását épp az ápolás hiánya vagy gyöngédelessége okozta, fogad az egylet kebelébe nőket is, kik sebesült ápoló mi nőségben segédkeznek. Majd belátva azt, hogy az egylet csak egy lehet hatásos, ha már idején is célja felé előkészítetik, kimondottat az egyletnek béke idején is állandósággal. Így keletkezett aztán oly egylet, mely működésében szakadatlanul tökélyesíttetik. Kiterjesztet: az egylet hatékonyasága oda, hogy a háboru csapásaival hasonló szerencsétlenségek az ő közbenjöttével enyhíthessenek. Ha valamely vidéket elönt az árviz, tönkre téve annak mindenét . . . már ott van a vörös kereszt, hogy az éhezőknek nyujtsa az első falatot; — tűz pusztít el valamely helyet . . . a jótékonyaság balszamával gyógyítani ott van a vörös kereszt; — szilfők nélkül, gyámol nélkül kitéve az éhhalálnak, karjaiba dova a fagyasztó hidegnek didereg az árva gyermek . . . ruhát adni, ételt adni, atyát anyát helyettesíteni ott van a vörös kereszt; — tudományos pályán haladva az árva, tudományosju

de éhező tanuló pályára elősegíteni, a méltviséget egy fokkal előbbre vinni, ott van a vörös kereszt. Áldásos működésében terjeszkedve folytonosan előre . . . előre: Hazánk édes magyar hazánk honleányaihoz szölk: karoljuk fel mi is e jótékony egyletet . . . itt van az alkalom . . . hazánk fiaj csatában küzdenek . . . rajkuk össze fillereinket . . . töltésük estélyenkel azzal, hogy egyetértve barátságban szeretethen szeressük meg nemünknek az elismerés báberkoszoruját. Hiszen ki tudja nem-e éppen szeretteink egyike lész-e az, kinek hazaszeretében nyert fájdalmat a mi szorgalmunk, mun kasságunk enyhítendi?
Irmácskam — szölt kis pinésen után a lelkes főrangú hölgy — kezeidre bizon ez ivet, hordozd körül a vendégek közt oly kéressel, hogy az eszmét fölkarolók azt aláírni sziveskedjenek.
Nem volt egy sem, ki alá nem írta volna, nem volt, ki az általános lelkesedés magával nem ragadtott volna.
E nap után a hadmentesség adót fizető legő egyszerre csak legnagyobb meglepetéssel bámlta azon lázas tevékenységet, melyvel a hölgyek egy tombolával összekötött mulatság létrejöttét sürgették. Mukinak — ki a szájjára saít — szavalni kell, Daninak, kinek a háj már a torkára hajlott dalolni kell, a szép Hajnalka zongorázik, a hadmentes Don Juan a vékony Gyurka komédiáz, Örszike, Tinike, Szidike, Miczike, tombolaj gyeket áru, szóval Istén tudja mi minden fog történni s mindez csak azért, ha valamelyik a javából, a kiket elvittek meg talál sebesül, az minél nagyobb enyhítést nyerhessen Eljött a várva várt nap is Bliktri még a

házban. A plebánus azzal távozott a belső szobájába, hogy a mi van, azt mind átadja. A mint belépett a szoba-ajtón, hirtelen becsapta és fordított a záron aztán az ablakhoz sietve nagy zajt csapott. A rablók megrezzene kerekelt oldottak s megugrottak. Csakhamar ott termett a falu népe, de már a rablónak hilt helyét találták. A csendősrégél jelentést tétetett az esetről s a nyomozás megindítottat.

Gyilkosság Dárdán. Hétfőn este 7 óra tájban — mint beunított Dárdárd értesítene — gyilkosság történt, mely nagy izgalomba jettette az ottani lakós ságot. Hogy is ne? Kora este az utcán követtelt el a gyilkosság. Az aldozat neve: Jovits Péter. A vizsgálat a tett elkövetése után azonnal megindítottat s a tettesek már be is vannak fogva. A járás bírő az ott fenforzó viszonyok miatt Pécsről kért vizsgáló bírót delegáltatni.

A mohácsi járásbírósnál. Jankovics Dénes albíró feyelmű ügye folytán felszaporodott hátralekők, valamint a strűgősb elintézését igénylő újabb ügyek földolgozására múlt évi deczember hó 1-től helyettesként munkált Materenyi János pécsvári kir. járásbírósnál albíró ki rövid két hónavi alatt igazságszeretete és ernyedetlen munkássága által mind az ügyvédek, mind a jogkeresők közönség rokonszenvét és elismerését vívta ki — február 1-vel ismét elfoglalta pécsvári járásbírói állomását. A pécsi kir. törvényszék, Ocskay Antal elnökelete alatt hétfőn tartott ülésén elhatározta, hogy Löfler Vince szent-lőrinczi kir. járásbíróialbírói kúldi ki egy havi időtartamra.

Meddig kötelesek a tanoncok iskolába járni? E kérdésre, mely eddigleg még eléggé tisztázta nem volt, a vallás-és közoktatásügyi m. kir. miniszter a következőket jelentette ki: Az iparos tanulóknál azok, kiknek a tanúszerződésben kikötött tanonevedéjük még le nem járt, azonban az iparos tanonciskola 3 ik osztályát jó sikerrel bevégeztek, az iparos tanonciskola látogatására, illetőleg a 3 ik osztály számára megszabott általános ismeretek tárgyainak ismétlésére tovább nem kötelezhetők. Ellenben a rajztanítással az 1884. évi XVII. t. cz. 82. §-át szigorúan kell vénni a rajztanulásra kötelezett minden tanulóval; mert a rajzolásban minden tanuló folytonosan nyerhet magasabb kifejezetést és szükséges, hogy rajzolni tanuljon tanonevedéjének egész tartama alatt.

Üngyilkosság Trunk János 69 éves somberekli lakos hazuról a somberekli határban levő Cselin nevű szőlőhegyen épült presházába távozott s miután másnapig vissza nem tért, fia keresésére indult. A pinceajtó ele érvén, azt zárva találván. Megelőzőleg néhány nappal már egyszer fölakasztotta magát otthon, de fia észrevelte és még idejében levágta. Mi volt oka üngyilkosságának, erről hallgat a krónika.

Srakos a hirneves szavaló (recitator) városunkba jön legközelebb s néhány előadást fog tartani. Legközelebb bővebb értesítéssel szolgálunk.

Kimutatás a városkereszt-együtt pécsi fiókja által f. hó 1-én rendezett álarcos bálunk bevételei és kiadásai. Bevételei (27 f. adományokkal és fölfüggetlen-kel együtt) 533 f. A bájos perezcs álarcosból, az általa eladott kitűnő perczek után befolyt összeg fejeében 17 f. 57 kr. Összesen 567 f. 47 kr. Kiadások: 184 f. 94 kr. Maradt tiszta jövedelem: 376 f. 63 kr. Ezen összegből 1. rész, azaz 125 f. 21 kr. a városi szegényház javára átadottat a város pénztárának, 2. rész, azaz 250 f. 42 kr. pedig az egyeteli pénztárba folyt be. Adományok: Cseh Kövér Anna, Főster Béla, Gradwohl Gyula, dr. Koháris Károly és N. N. 5-10 f. Pinter Matild 2 f. — 27 f. Főlfüggetlenek: 11 9 f. dr. Johann Béla (Steinbach főhadnagy és Paxy Károly tábornok 4-4 f.; dr. Egy Béla, új. Errett János, Horváth Béla ezredes és egy szeretetre méltó női álarcosból 2-2 f.); Botics Mihály főhadnagy, dr. Majorovics ezredes, Neusiedler József, dr. Weidenhofer kapitány-hadbíró és Zsolnay Miklós 1-1 f. 34 f. A pécsi fiók-együtt választmányja kötelességének ismerti a nagytekű adományozóknak, valamint a nagyrédmű közönségnek áldozatkészségét és a számos látogatásért legfőbb köszönetét kifejezni.

A közönség köréből. Mégegyeszer azok az idegen prédikációk.

Midőn Pécs város hazafiásan gondolkodó közgyűlése a legnemesebb szándékkal akarta a magyarosodás ügyét előmozdítani, épen nem gondolhatta azt, hogy a papság részéről ily ellenállásra fog találni, de legkevésbé azt, hogy törökvesztet az egyház jogaiba való beavatkozásnak fogják itt és a vidéken találni. Hát a magyarosodás nem édes közös ügye mindenkinek? Valóban bámulja az ember ezt az ellenállást; s mivel ez ellenállást védk minden tetteiből, elejtett szavaiból újságban közölt czikkeikből bizonyos feltételességgel káncikál ki, okvetlen az a gyanu kel az emberben, hogy ez az oka az ellenállásnak. Csak ebből lehet megfejtetni a „Pécs” nek ama bizonyos cikkét, melyben a czikkíró az ügynek komolyabb megfontolásátára inti a közgyűlést, sőt egyenesen rosálja, hogy újra a jobban informálandó püspökhoz apellál. Mert, hogy az a félelemből eredő információ nem bítelez, megfogja engedni a czikkíró is, ha a magyar prédikációt nem értő 3000—5000 számát egybeveti a saját szemiatizmusában szereplő

1587 pányi számmal, ebből levonja először a Lill kereskedése, sz. Ágoston-tér vágőhid, vámbáz közötti lakókat, kik legnagyobb része horvátul nem is ért, levonja az Ágoston utcát részben, a széles utcát egészen, mely része Buda külváros legnépesebb részei; levonja még az utóbbi 20 év alatt iskolába jártakat, kik minden tárgyat és így a hittant is magyarul tanulták, és a kik, ha az információ szerint magyar prédikációt nem értenek, akkor horvátul nem értenek, mert a hiterköles-fogalmak műkifejezéseit horvátul nem tanultak. Kérdjük ezután, mire olvad le az információ 3000—5000 és a czikkíró kimutatása. S vajjon még ezen pároknak is t. i. a maradéknak nem-e épen fiatal része adja ki a legnagyobb számot? Ha valaki ellenvenné, hogy az említett város részekben is van elszórvá; bosnyák, arra azt feleljük, hogy a Baráturban is van magyar, magyarul tudó iparos, de még magyarul értő bosnyák, is a ki resteli, hogy azt hiszik felőle, miszerint ő magyar prédikációt nem ért meg.

Hogy akadnak közöttük, kik ellenállást fejtenek ki, ne csodáljunk; a nép mindenütt ragaszkodik ahhoz, a mit jelenleg bír. Miért érti meg a budakülvárosi bosnyák lány a barátoknál a magyar prédikációt, ha szigetvárosba megy férjhez. Azt se mondja senki, hogy nem ért meg mindent. Ezt a született magyarjuku népnél is úgy találjuk. Műskép nem keingene annyira adoma erről a tárgyról. Avagy tessék megkísérteni elmondatni a néppel akár egy egyházi beszéd, akár egy politikai vagy kortes-beszéd tartalmát.

Sőt tovább megyünk és azt mondjuk, hogy határozottan bün a magyarosítás ily nemű kereltetése a fiatalabb nemzedékre nézvet Bün hazafias szempontból, mert hiába tanítanak az iskolában magyar kátét, ha a család és vallás nyelve nem a magyar szellem táplálja, mert ki tagadhatja, hogy nyelvében él a nemzet, hogy a nyelv a nemzetiségi szellem legfőbb motora. Ez ezért határozottan bün volt a betelepített nemzetiségek nyelvének kimélese, bün volt egyházi és politikai szempontból, mert az egyházi adminisztráció mily könnyű volna a különfél- nemzetiségekkel szemben; bün politikai szempontból, mert csak a nyelv egység teremti meg az igazi egységes nemzeti érületet.

Sajnos, hogy sok hivatalnok még most is, hivatalosan is néméltul beszél a néppel. Állításunkat igazolja a körülmény, hogy a kath. egyház adminisztrációját a világ sokféle nemzetiségénél szemben csakis egységes latin nyelv teszi lehetővé és egyéb tulajdonai mellett ez teszi világegyházá.

De bün a kereltetés erkölcsi szempontból is, mert épen a fiatalabb tehát a nagyobb része a közönségnek, mely a kátét magyarul tanulta, a néhány idősebb kedvéért végig kinlódik a horvát prédikációt, s felőbb harmadából érti csak azt meg. Mert nagyon esalódnék akarki is, ha azt hinné, hogy a budakülvárosi plebánia templomban reggel a horvát prédikációt kedvéért vannak tőbben, hanem azért, mert reggel idejében akarnak eleget tenni ker. köteimüknek, hogy a nap többi részét hivatalos ügyek végzésére, részint szórakozásra fordítsák.

Nem új dolgot akartunk irni, midőn e sorokat írjuk, csak miután némelyek a vidéken a városi közgyűlést részvetettek felől olyan nagyon nagy együttséget, és rosz szándékokot — a beavatkozást mások ügyeibe — tételezték föl, akartuk e balvélekedést helyreigazítani. A város, midőn a vizitában megállapított fizetését megjavította a plebánosoknak, és midőn annyit áldoz vállalkulónbség nélkül kath. czélokra, mert hol köteles a kegyur a templomok belsejét is gondolni, azt művészién kifestetni, orgonát építeni stb., hol köteles a hitoktatásért fizetni, miért nem történt akkor fölszólalás egyházi részről, hogy ez uiucs a vizitában, pedig arról biztosak lehetnek az idevaló plebános urak, meg az „a vidéki” is, hogy, ha a városi közgyűlés számbavenné annak az éretlen józámú tömegnek az akaratát, mint a hogy ők megijednek annak a néhány, a városi közgyűlés törekvését, vagy éretlenség avagy nemzeti elfogultság miatt megérteni és méltányolni nem tudnák fenyegetésétől, akkor bajosan volnaak templomaink oly szépek, mint a miők most.

Több pécsi polgár.

Irodalom.

Képes folyóirat, a Vasárnapi Újság füzetekben. Ezen új vállalat harmadik füzetet a következő tartalommal jelent meg: Tavaszí rügek. Elbeszélés. Irta Mikszáth Kálmán. (Vége.) József nádor fogadalmi szobra és Mária Dorothea főhercegnő mellszobra. Két fölávátás az uralkodó család körében. Baross Gábor. A hó Hóvizatar a hegyek közt. Tünelhalogás Bün és érény. Zrinji Ilona. Az árverés. A cigányzene. Farsangi látogatás Velenczében. Kihívás. A bölény pusztulása. A hó-ító Robur. Verne Gyula regénye fordította Huszár Imre. Az eishansen ismeretlen Palissy és művei Egyveleg. Női munka és divat. Divatúditósítás. — A fényűzős aesthetikája. A tenger mélye. A beszélő árnyak. Látásbeli képrázatok. Mesterséges eső. Irodalom és művészet. Rajzok. Bün és érény. (Melléklet) Mikszáth Kálmán, „Tavaszí rügek” című fogadalmi szobra az alschthi főhercegiakapólabánban. Zala György műve. Mária Dorothea főhercegnő mellszobra. Zala György műve. Két fölávátás az uralkodó család körében. 5 rajzjal. Baross Gábor, az új közlekedésügyi miniszter. Hótkarítás és sűprés. Hóvizatar a hegyek közt. Tünelhalogás lesőhelye az Adriai tengerparton. A cigányzene. Grund festménye. Farsangi látogatás Velenczében. Kihívás, Déry Kálmán festménye. Verne Gyula „A hódító Robur” című regényéhez két kép. Az eishansen ismeretlenhez 1 rajz. Palissy és művei 3

rajz. Kezdkép a „Női munka és divat” című rovatához és 16 rajz. Beszélő árnyak. 2 rajz. Látásbeli képrázatok. 7 rajz. A Képes Folyóirat, mint a Vasárnapi Újság folytatása kiadása, nyolez nagy negyedrétü ivre terjedő föhívatí füzetekben jelenik meg számos képpel és képmelkítetel. Az egyes füzet ár 30 kr.; előfizetési ár egész évre (24 szám) 7 ft 20 kr., félévre (12 szám) 3 ft 60 kr., negyedévre (6 szám) 6 ft 80 kr. Előfizetése et minden könyvkereskedés útján, valamint közvetlenül is elfogad — úgyszintén mutaványpénzályt levelező lapon történő megke-esésre küld a kiadó-tulajdonos Franklin-Társulat, Budapest, egyetem-utalad 4. sz.

Érdekes könyvtár, szerkesztés és kiadja Kormos Alfréd. I. kötet. „Heibronni katicza, vagy a tüzpróba” Történeti nagy lovaglókét. 5 fölvanásban. Irta: Kleisz Henrik. — Fordította: Revozky Gyula. Budapest, Révai-utca 8. sz. Egy füzet ár: 50 kr.

Takarékoskodjunk. Ki ne követné szívesen ezt az elvet, mikor tudhatja, hogy általa nemcsak megtarthatja jólétét, hanem gyarapíthatja is? S ha a takarékoskodásról van szó, hol lehetne ezt jobban gyakorolni, mint otthon; s ki tevélté jobban, mint a ház asszonya? Igen, a hol a nő, a családnála takarékos, ott az egész család jóléte szemlátomást gyarapodik. S melyik nő nem tudna takarékoskodni? Nem hiszünk, hogy volna olyan. De van sok előzője a takarékosoknak, melyek általában nem ismeretesek még. Most itt lehet először vársólni, majd meg annak van a rendszerel elősőbb előállítás mőjja, máskor meg oly dolgot végezhetünk könnyű szerrel, kevesebb költséggel, sőt sokszor költség nélkül otthon, melyet ezelőt drága pénzben más által kellett végeztetnünk. Szóval száz és száz mőjja van a takarékosoknak. Minden hölgy örömmel fogad tehát egy oly megbízható tanácsadó, a melyen a „Magyar Háziasszony” című hetilap, mely az életben előforduló minden körülmények között hasznos útmutatással szolgál s e jó tanácsok folytán eszközölt megtakarítások bizonyára számszorosan is felérnek azzal a csekély előfizetési árral, miibe e hasznos folyóirat kerül. A „Magyar Háziasszony” előfizetési ára egy évre csak 6 ft, félévre 3 ft, negyed évre 1 ft 50 kr. Előfizet hetni legzélszer-űben postálatvány által, címzeve a „Magyar Háziasszony” kiadóvatalához Budapesten, nagy korona-utca 19. — Mutaványszámok ingyen küldetnek mindazoknak, kik a kiadóvitalhoz ezékert — legzélszerűben levelező-űlappal — fordulnak. — A „Magyar Háziasszony” legutóbbi számaának tartalma: I. föl. Ékszerék és a nők. — Bál előtt. — Bécsi divatlevél. — Budapesti divatlevél. — Kérdés a „Magyar Háziasszony”-t olvasóhoz. — Farsang. — Orvosi tanácsadó. — Háztartási gazdaság. — Téti kerétszet. — Takarékoskás iskolája. — Baromfitartás. — Könyhaszat. Heti étlap. — Hogyan főzünk, süssünk? Egytelék és jótékonyág. stb. II. „Munka után” — Kedvesem lásd. — Párisi tárczával. — A párbajozók. — Mindig változatlanul Verona, Irod. és művészet. — Gondolatok stb. III. Regény m e l l é k l e t. „Zsebkendő és legyező” regény Beniczky né Bajza Lenkétől. (20. folyt.)

Közgazdaság. A Raffia-hárs.

A vidéki szőlőbirtokosoknak kívánok szolgálatot tenni azzal, ha az általam 1883. év május havában a délfranciaországi import-szövetkezetlől mintaképen behozott Raffia elnevezése által nálunk is ösmerelessé vált: szőlőkötözőrlő egyet-mást elmondok.

Ugy mint fent említettem, addig hazánkban (felette magas ára miatt) csak kereskedelmi kertészek élőt volt ismernek. Két évi szorgos kutatás és nagy költséggel járó levelezés útján jutottam a fenti czéggel egyenes összeköttetésbe, s honnan a fent mondott időben, egy kevesebb mennyiségű próba küldeményt rendeltem, és további levelezés útján megtudtam azt is, hogy ezen kötöző már akkor egész Franciaországban annyira el volt terjedve, hogy minden egyes szőlőbirtokosnál nagy mennyiségben volt készletben található; mert a francia paraszt a Raffiát nem csak szőlőkötözésre használja, — de kőtelek, zsákok, ponyvák és hamok előállítására is. Es midőn már ezen előállított minőségben évek során át használta, fölfejté és azután a másod és harmad szőlőkötözésnél, mint még mindég használható szőlőkötözőt sikerrel használja föl. A valódi Raffia ekkénti fölhasználása által igenis alkalmas eszköznek bizonyult; de ezenkívül bázisipar czélokra is fölhasználják; ugy mint kalapok, kosarak és ablak-függönyök készítésére is sok helyen használják, anilin festékekkel különböző szíre festve.

A Raffia jeles minőségénél fogva óriási hódításokat tesz; most már nincsen hazánkban szőlővidék, hol a raffia, eddig csak mint szőlőkötöző- és ojtásoknál ne volna alkalmazásában.

Hogy a Raffia hazánkban ily általam nem várt elterjedésnek örend, elégtétellil szolgál; — megnyugtató azon önzetlen öntudat, hogy én is szereny helyzetemben mégis szolgálatot tehettem szeretett hazámnak.

Ánde a Raffia sem kerülhetne ki sorás, emek is keletkezett konkurrens az ál-Raffia, és konkurens Raffia által, mely a látszatra mindenben hasonlít az általam behozott Raffiára, de ez más vidékről származik és így minőségre és ellentálló szilvássága nagyon is eltérő; mert a szelvszalvát elszakad, tartós eső után elreped és így a gondosan és sok munkával és fáradsággal fölötözött venyigék szélylyel bomlanak s a földön szétterülnek, a szőlőlfürtök a gazda bosszuságára pedig a sárban rothadnak.

Midőn ezen alapos panaszról tudomást szereztem, késedelem nélkül fölkerestem levelelleg délfrancia barátomat, ki ebbeli levelemben udvarosan rőktön azzal válaszolt, hogy ezen feltét Raffia-félek ott is befészkeltek magukat, de ezek már csak ipar-czélokra használattak föl, és hogy az ottani kereskedők azt csak mint ipari Raffiát árújják.

Hogy hazánk szőlőbirtokosait a további tetemes megkötözéslől lehetőleg megóvjam, ezen czélra társaságba léptem egy itteni jólhírű vagyonos kereskedővel, és ezzel egyetemben, egyenesen a raffia-

termő vidékről nagymennyiségű megrendelést eszközöltem.

Ezáltal azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy addig, mig ezen készlet tartani fog, a legutányosabb árón fogjuk a rendelő közönséget valódi Raffiával kiszolgálni.

Ezen körülményből kiindulva felkérem az érdeklődő szőlőbirtokos urakat, sziveskedjenek ez évi szükségleteiket nálam f. évi márczius hó végeig megrendelni. A megrendelések történhetnek 70—100 kilós bálakban és 4½ kilós postacsomagokban; egy postacsomag azonban a pakolás költség miatt 5 kilónak fog számíttatni. Az elküldés pedig, ha az öszleg mellet fog elintéztetni. A bálakbani és vasutoni küldés a megrendelőre igen jütányos. Minta-küldeményl 10 kros bélyeg beklűdése mellett szivesen szolgálok bárcinek, és bár hová bérmენტve.

Vinga, 1887. január hó 31.
Kiváló tisztelettel
Szepesy Lajos,
m. kir. postamester.

Gabona-árjegyzék.

Pécs sz. kir. városában 1887. évi január hó 29-én tartott heti vásárról.

Buza	jó	8 f. 80
	középszerű	8 f. 60
	legálábbvaló	8 f. 40
Kétszeres	jó	6 f. 70
	középszerű	6 f. 50
	legálábbvaló	6 f. 40
Rozs	jó	6 f. 40
	középszerű	6 f. 20
	legálábbvaló	6 f. 20
Árpa	jó	6 f. 30
	középszerű	6 f. 20
	legálábbvaló	6 f. 20
Zab	jó	6 f. 20
	középszerű	6 f. 10
	legálábbvaló	6 f. 10
Kukoricza	jó	5 f. 70
	középszerű	5 f. 70
	legálábbvaló	5 f. 70
Széna	jó	3 f. —
Szalma	jó	2 f. 40

NAGY FERENCZ,
Laptulajdonos.
KIS JÓZSEF, VÁRADY FERENCZ
felelős szerkesztők, főmunkatárs.

926.
1887. — sz.

Árlejtési hirdetmény.

Pécs szab. kir. város tekintetes tanácsának fenti száma alatt kelt határozata folytán ezennel közhírré teszem, miként a városi kövezethez szükséges

félkoczká márványkő és félkoczká márvány szegélykőnek

f. é. márczius hó 19-től kezdve, három éven keresztül leendő előállítására és szállítására hivatalos helyiségben (városház II-ik emelet 38-ik ajtó f. évi február hó 9-én d. e. 10 órakor tartandó nyilvános szóbeli árlejtés és zárt ajánlati tárgyalás útján fog kiadatni.

Felhívattunk tehát a vállalkozni szándékozók, miként 400 f. bantpénzzel ellátandó zárt ajánlataikat legkésőbb e hó 8-án esti 5 óráig a polgármesteri hivatalnál nyújtás be, avagy ily bantpénzzel ellátva, a szóbeli árlejtésen jelenjenek meg.

A részletes feltételek nálam a d. e. hivatalos órák alatt bárcmikor megtekinthetők.

Pécsen, 1887. február 1-én.
Jilly Alajos,
városi tanácsos.

Eddig még felülmulhatlan

a MAAGER W.-féle

cs. kir. kizárólag szabadalmazott, valódi, tiszta

C s u k a m á j - o l a j

MAAGER VILMOSTÓL BÉCSBEN.

Az orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és könnyen emészthetősége folytán gyermekeknek is ajánlat, mert a legtisztább, legjobban elismert ser: mell-s tüdőbajok, görvény, daganakok, kelések, bőrkürtések, mirigybajok, gyesben, Heumarkt 3. szám alatt, valamint az Osztrák-Magyar birodalom legtöbb és jobb nevű gyógyszerárában.

Pécsenl kapható: Balázs Odön, Kovács M. és Sipőcz István gyógyszerárában; Reeh Vilmos — Spitzer Sándor és fiai kereskedésében. 419. (12-6)

<p>Dr. Mikolash Károly-féle spanyol China-bor.</p> <p>Dr. Mikolash Károly-féle spanyol vastartalmu China-bor.</p> <p>Dr. Mikolash Károly-féle spanyol pepsin-bor.</p> <p>Dr. Mikolash Károly-féle spanyol pepton-bor.</p> <p>Dr. Mikolash Károly-féle spanyol rhabarbara-bor.</p>	<p>A legjobb szer gyomor-gyengeségben, hideglelés, ideg-bántalmak s utóbetegségek ellen. Egy üveg ára 1-50.</p> <p>Kitűnő hatású azon betegségekben, melyek vérszegénység, vagy rossz vértől származnak. Egy üveg ára 1-50.</p> <p>Rendkívüli szer mérges daganakok, a gyomor lassu működése s az ebből származó betegségek ellen. Egy üveg ára 1-50.</p> <p>A legbiztosabb szer a gyomor működésére nem ható szervek felülítésésül. Egy üveg ára 1-50.</p> <p>A legjobb szer gyomor- és bél-katlarnas, valamint egyéb betegségek ellen. Egy üveg ára 1-50.</p>
---	---

Főraktár Ausztria s Magyarországra nézve (Galliczia és Bukovina kivételével)
Maager Vilmosnál, Bécs, III. Heumarkt 3.

Nyilt-tér.)*

A téli idényre

olcsó és jó tüzelőfa

szerezhető be most télre
leszállított áron

Spitzer Adámnál

Pécsenl, a hal-téren.

Megrendeléseket elfogadnak Simon János Kis-tér, valamint Krausz J. Lipót Király-utca.

Tüzelőfát

hasábokban vagy felaprítva leszállított áron a házhoz szállít

4. sz. (10-5)

Pinter József,
gőzfűrészgép-tulajdonos.

Megrendelések Reeh V. urnál Pécsenl, a kis-téren is elfogadttanak.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Hirdetések.

A LEGJOBB

SZIVARKA-PAPIR

A VALÓDI

LE HOUBLON

francia gyártmány
CAWLEY & HENRY-től, PÁRISZBAN.

Utánasoktól óvatolni!

Ezen papir dr. POHL J. dr. LUDWIG R. és dr. LIPPMANN R. uraktól.
a bécsi egyetem egyeztetett tanáraitól a legnemesebben ajánlatik és pedig kitűnő minőségű és tökéletes tisztaságúval fogva, továbbá mert semmiéle, egyszégre ártalmas anyagot nem tartalmaz.

KAWLEY & HENRY
17, rue Brançe, a PARIS

